

Den 22. juni 2001 afgav jeg en endelig rapport om min inspektion den 21. november 2000 af Arresthuset i Kalundborg. I rapporten bad jeg arresthuset og Direktoratet for Kriminalforsorgen om udtalelser mv. om nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter udtalelser af 5. juli og 16. august 2001 fra Arresthuset i Kalundborg med bilag, udtalelser af 20. juli og 17. august 2001 fra Politimesteren i Kalundborg – i sin egenskab af arrestinspektør – og en udtalelse af 25. september 2001 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen. Det fremgår af direktoratets udtalelse til mig at arresthusets og politimesterens udtalelser af henholdsvis 16. og 17. august 2001 i det hele træder i stedet for udtalelserne af 5. og 20. juli 2001.

Jeg har endvidere modtaget et brev af 8. november 2001 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen vedrørende opkrævning af betaling for brug af arresthusenes vaskemaskiner (se pkt. 6.5).

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad pkt. 2.2. Cellerne

Jeg bad arresthuset om at oplyse om udskiftningen af inventaret i cellerne også omfatter sengene. I benægtende fald bad jeg arresthuset om at oplyse hvorfor der i hvert fald i nogle celler er indskudt en træplade uden ventilationshuller mellem madras og lamelsengebund.

Arresthuset har oplyst at alle senge i arresthuset i foråret 2001 er udskiftet med nye skibsbrikse.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 2.3.2. Gårdtursarealer

Jeg henstillede til arresthuset at foranledige at væggene op til 1. sals højde blev malet. Jeg henstillede endvidere til arresthuset at forny den plade som basketballringen er monteret på.

Arresthuset har oplyst at væggene i cellegården er blevet vandskuret/filset og malet, og at basketballringen er monteret på væggen uden plade.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende gårdtursarealet.

Ad pkt. 3.1. Arbejde

Jeg anmodede arresthuset og Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse om hjemmelsgrundlaget for følgende karensregel i arresthusets arbejdsregler:

”Hvis du nægter at påtage dig anvist arbejde, vil du få 2 **karensdage**, d.v.s. ingen løn i de 2 følgende arbejdsdage.”

Arresthuset har oplyst at den pågældende regel er fra før 1983 hvor den nuværende arrestforvarer tiltrådte sin stilling.

Politimesteren i Kalundborg har i sin udtalelse af 20. juli 2001 anført følgende:

”Arresthuset er ophørt med at give 2 karensdage ved arbejdsvægring. Reglen er efter min opfattelse enkel; men formentlig uhjemlet.

For fremtiden vil arbejdsvægring blive behandlet efter jmt. cirkulære af 28. september 1992 om arbejdstid og arbejdspenge mv. § 13, stk. 4, hvorefter der disciplinært kan idømmes bøde og eventuel flytning til andet lokale.”

Direktoratet har erklæret sig enig i at der i cirkulæret af 28. september 1992 ikke er hjemmel til den nævnte form for karensdage ved arbejdsvægring. Direktoratet har endvidere noteret sig at arresthuset har ændret praksis, men finder det beklageligt at den nævnte bestemmelse indgår i arresthusets interne regler, hvilket direktoratet har meddelt arresthuset.

Direktoratet har supplerende oplyst at en arbejdsgruppe den 19. oktober 2000 har afgivet en indstilling til direktoratet om forslag til ændringer af reglerne om arbejdstid og arbejdspenge samt ydelser til kost og selvforvaltning i kriminalforsorgen mv. Direktoratet har i udtalelsen af 25. september 2001 citeret følgende passus fra indstillingen:

”Såfremt en arbejdsvægrende ønsker at komme i beskæftigelse, og der ikke er arbejdsopgaver til vedkommende, finder arbejdsgruppen det rimeligt, at der i såvel anstalts- som arresthussektoren først udbetales godtgørelse 3 arbejdsdage efter arbejdsvægringens ophør.”

Direktoratet har oplyst at arbejdsgruppens indstilling indgår i beskæftigelsesudvalgets overvejelser.

Jeg tager det som arrestinspektøren og direktoratet har oplyst om den manglende hjemmel for den pågældende bestemmelse, til efterretning. Under henvisning til at arresthuset for fremtiden vil be-

handle arbejdsvægring efter de af Direktoratet for Kriminalforsorgen fastsatte regler, idet direktoratet har påtalt forholdet over for arresthuset, og idet jeg går ud fra at arresthusets arbejdsregler er blevet eller bliver justeret, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 6.5. Vaskemaskine mv. og køleskabe

Jeg bad arresthuset om at oplyse om arresthuset har overvejet at stille vaskefaciliteterne vederlagsfrit til rådighed således som det praktiseres i mange arresthuse. Jeg bad endvidere Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse om dette spørgsmål.

Arresthuset har oplyst at arresthuset har overvejet at stille vaskefaciliteterne vederlagsfrit til rådighed for de indsatte, men at den økonomiske situation ikke gør det muligt på nuværende tidspunkt. Arresthuset har herved henvist til at arresthuset selv har afholdt anlægsudgifter på ca. 25.000 kr., og at driftsudgifterne endnu ikke modsvares af besparelserne på vaskeriudgifterne til Statsfængslet i Horsørød.

Direktoratet har i sit brev af 25. september 2001 som regelgrundlag vedrørende dette spørgsmål henvist til direktoratets cirkulæreskrivelse af 10. december 1992. Det fremgår af direktoratets udtalelse at forholdene i Arresthuset i Kalundborg er i overensstemmelse med cirkulærets regler. Direktoratet har imidlertid samtidig oplyst at det er hensigtsmæssigt at der gælder ens regler for betaling for benyttelse af de maskiner som arresthusene opstiller.

Direktoratet har i forlængelse heraf i brev af 8. november 2001 meddelt arrestinspektørerne og arresthusene at der ikke for fremtiden kan opkræves betaling for benyttelse af arresthusenes vaskemaskiner. Direktoratet har endvidere oplyst over for mig og over for arrestinspektørerne og arresthusene at direktoratet i videst muligt omfang, afhængigt af de bygningsmæssige forhold, vil tilstræbe at der opstilles vaskemaskiner til vask af de indsatte private tøj.

Jeg tager det oplyste til efterretning, og jeg foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 6.8. Talsmandsordning

Den indsatte som på tidspunktet for inspektionen fungerede som talsmand, var ikke formelt valgt, men havde taget over efter den sidst valgte talsmand indtil en ny ville blive valgt. Jeg bad arresthuset om nærmere oplysninger om afholdelse af valg til talsmand i arresthuset. Jeg bad endvidere arresthuset om en udtalelse om hvorfor der ikke blev afholdt valg efter den sidst valgte talsmands løsladelse. Jeg gik i den forbindelse ud fra at den på tidspunktet for inspektionen sidst valgte talsmand blev (prøve)løsladt og derfor blev afskåret fra at varetage sit hverv som talsmand.

Arresthuset har oplyst at der bliver opslået en meddelelse i arresthuset om afholdelse af valg til talsmand på et nærmere angivet tidspunkt, når talsmænd bliver løsladt eller overført til andet afsoningssted. De indsatte opfordres til at pege på mulige kandidater inden en fastsat dato. Derefter afholdes der skriftlig afstemning blandt de opstillede kandidater. Den indsatte som på tidspunktet for inspektionen fungerede som talsmand, kunne ikke få andre indsatte til at opstille ham som talsmandskandidat, og derfor var forudsætningen for afholdelse af valg ikke til stede.

Direktoratet har anført at arresthuset i den beskrevne situation måtte lægge til grund at de indsatte på daværende tidspunkt ikke ønskede at vælge en talsmand, og at arresthuset som følge deraf ikke kunne have drøftelser med den pågældende indsatte i egenskab af talsmand. Direktoratet har endvidere anført at arresthuset i en sådan periode – hvor der ikke er en formelt valgt talsmand – skal afholde møde med de indsatte eller grupper af indsatte, jf. § 3 i det dagældende cirkulære om organisatoriske former for drøftelser med indsatte. Direktoratet har oplyst at have tilkendegivet dette over for arresthuset.

Det af direktoratet nævnte cirkulære er ophævet den 1. juli 2001, jf. bekendtgørelse nr. 298 af 17. maj 2001 om ophævelse af forskellige bekendtgørelser og cirkulærer i forbindelse med gennemførelsen af straffuldbyrdelsesloven, og er erstattet af bekendtgørelse nr. 369 af samme dag om gennemførelse af medindflydelse for indsatte i kriminalforsorgens institutioner (talsmandsbekendtgørelsen). Efter bekendtgørelsens § 8 skal institutionens leder fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af de indsattes medindflydelse. Det er i Direktoratet for Kriminalforsorgens skrivelse af samme dag om bekendtgørelsen anført at reglerne forudsættes fastsat inden bekendtgørelsens ikrafttræden (den 1. juli 2001).

Jeg tager det som arresthuset og direktoratet har oplyst til efterretning – herunder direktoratets tilkendegivelse over for arresthuset. Jeg beder arresthuset oplyse om der efter de nye reglers ikrafttræden er valgt en talsmand i arresthuset. I benægtende fald beder jeg arresthuset om at oplyse hvilke bestræbelser arresthuset har udfoldet i den forbindelse. Jeg sigter herved dels til arresthusets bestræbelser for at få valgt en talsmand og dels til hvordan arresthuset har forholdt sig til bestemmelsen i talsmandsbekendtgørelsens § 2 om afholdelse af møder med de indsatte eller grupper af indsatte. Idet jeg går ud fra at arresthuset har fastsat regler efter talsmandsbekendtgørelsens § 8, anmoder jeg arresthuset om at sende mig en kopi af reglerne.

Ad pkt. 7.2. Madrasser mv. og dyner og puder

Jeg bad arresthuset om at oplyse om den faste rutine for udskiftning af madrasser og for rensning af puder og dyner var genetableret.

Arresthuset har oplyst at have indført en ordning der betyder at alle madrasser jævnligt bliver udskiftet, og at dyner og hovedpuder bliver udskiftet i forbindelse med nyindsættelser i cellen.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Spørgsmålet om kvaliteten af sengemadrasserne er tidligere rejst over for mig, bl.a. i forbindelse med min inspektion af Statsfængslet på Kragshovede. Direktoratet oplyste da at direktoratet var i gang med et forsøg med udvikling af nye madrasser, og med at undersøge alternative muligheder. Direktoratet ville underrette mig om resultatet heraf. Jeg har endnu ikke modtaget en sådan underretning. Efter min inspektion af Arresthuset i Ringsted rejste jeg en generel sag om anskaffelse og vedligeholdelse af madrasser, dyner og puder i kriminalforsorgens institutioner over for direktoratet. I denne sag skrev jeg den 14. maj 2001 således til Direktoratet for Kriminalforsorgen:

”Under mine inspektioner af arresthuse og fængsler er antallet af klager over først og fremmest madrasserne i cellerne blevet stadig hyppigere. De indsatte klager dels over den manglende støtte fra madrasserne når de ligger ned – i klagerne angives det som regel at madrasserne er ”lagt døde” – dels over tilsvedte (”ulækre”) madrasser. Jeg har endvidere modtaget klager over at dyner og puder renses og udskiftes alt for sjældent. Da de rejste spørgsmål er relevante for alle Kriminalforsorgens institutioner, har jeg besluttet at rejse spørgsmålene i en generel sag.

Jeg anmoder direktoratet om en udtalelse om følgende spørgsmål:

Under min inspektion den 2. april 2001 af Arresthuset i Ringsted oplyste overvagtmasteren at de brandhæmmende madrasser bliver presset hurtigere sammen end almindelige skumgummimadrasser. Overvagtmasteren oplyste endvidere at han fra Statsfængslet i Vridsløselille har fået oplyst at madrassernes funktion kan forbedres og deres levetid forlænges, hvis de med jævne mellemrum stilles på højkant i otte dage i et tørt rum således at fugten i madrasserne kan fordampe. Under den efterfølgende inspektion den 25. og 26. april 2001 af Statsfængslet i Nyborg spurgte jeg om statsfængslet havde kendskab til disse oplysninger hvilket ikke var tilfældet.

Jeg beder Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyse om direktoratet har kendskab til oplysningerne fra overvagtmasteren i Arresthuset i Ringsted og om direktoratet har grundlag for at udbrede oplysningerne til Kriminalforsorgens øvrige institutioner.

Umiddelbart synes problemet med madrasserne at hidrøre fra den fugt som opstår under brug og ophobes i madrassen. Dette problem synes i al fald i et vist omfang at kunne imødegås med vaskbare liggeunderlag. Jeg beder direktoratet om en udtalelse om forslaget, idet jeg er opmærksom på at der kan være en brandrisiko forbundet med en sådan løsning. Jeg beder tillige direktoratet om en udtalelse om hvorvidt det burde henstilles til institutionerne at anskaffe vaskbare dyner og puder når der købes nyt.”

Jeg har endnu ikke modtaget svar fra direktoratet i anledning af denne høring.

På denne baggrund foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om kvaliteten, anskaffelsen og vedligeholdelsen af madrasser og dyner og puder i forbindelse med min inspektion af Arresthuset i Kalundborg.

Jeg beder dog arresthuset om at oplyse om udtalelsen skal tages for pålydende således at nyindsatte i cellen får en ny dyne og pude udleveret, eller om udtalelsen skal forstås således at de indsatte får en nyrenset dyne og pude.

Ad pkt. 8.1.1. Disciplinærsager

I sagen i forhørsprotokol nr. 8/2000 var det angivet at den indsatte var varetægtsarrestant. Der var imidlertid i forhørsrapporten henvist til fuldbyrdelsesbekendtgørelsen. Jeg bad derfor arresthuset om oplysninger om den indsattes status på tidspunktet for forseelsen.

Arresthuset har oplyst at den pågældende den 22. august 2000 var idømt fængsel i 10 måneder ved Østre Landsret, og at han således var fængselsafsoner også på rapporttidspunktet.

Direktoratet har henholdt sig hertil og har samtidig fundet det beklageligt at den indsatte i rapporten er angivet som varetægtsarrestant når han rettelig var afsoner. Direktoratet har endvidere oplyst at have meddelt arresthuset dette.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Da direktoratet har beklaget fejlen over for arresthuset, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I en anden sag (forhørsprotokol nr. 7/2000) havde en indsat lånt sin mobiltelefon ud til en anden indsat, skønt han vidste at denne havde brev- og besøgskontrol. Jeg bad arresthuset om nærmere oplysninger om gerningstidspunktet. Jeg bad endvidere arresthuset om at oplyse om forhørsproto-

kollen skal forstås således at den indsatte på afgørelsestidspunktet havde ændret status til fængselsafsoner (i forhørsprotokollen er det anført at den indsatte ”på gerningstidspunktet havde status som varetægtsarrestant”).

Arresthuset har oplyst at mobiltelefonen blev fundet hos en medindsat den 9. maj 2000, at telefonen havde været udlånt i flere omgange, men at den indsatte ikke ønskede at fortælle hvornår og hvor tit han havde udlånt sin telefon. Arresthuset har endvidere oplyst at den indsatte stadig var varetægtsarrestant på afgørelsestidspunktet.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning

Ad pkt. 8.1.2. Midlertidig anbringelse i forhørscele

Jeg bad arresthuset om at oplyse hvorledes frakendelse af fællesskab skal forstås, og om en udtalelse om retsgrundlaget herfor (forhørsprotokol nr. 2/99).

Arresthuset har oplyst at frakendelse af fællesskab betyder at den indsatte var forhørscelleanbragt, jf. § 6 i det dagældende disciplinærstrafcirkulære. Arresthuset har beklaget den upræcise formulering i forhørsprotokollen og har samtidig tilkendegivet at denne formulering ikke vil blive anvendt i fremtiden.

Jeg bad endvidere arresthuset om nærmere oplysninger om udstregningen af oplysningen om forhørscelleanbringelse i en anden sag (forhørsprotokol nr. 6/2000).

Arresthuset har vedrørende denne sag oplyst at arrestforvareren straks efter at have modtaget rapporten fra personalet havde en kort samtale med den indsatte. Herefter besluttede arrestforvareren at

der ikke var grundlag for forhørscelleanbringelse, og oplysningen herom blev derfor overstreget af arrestforvareren.

Jeg bad endelig arresthuset om en udtalelse om i hvilken udstrækning notatpligten om forhørscelleanbringelse har været overholdt i syv af de sager som indgik i min undersøgelse.

Arresthuset har vedrørende overholdelsen af notatpligten i de syv tilfælde bl.a. oplyst at der er gjort notat på de indsattes tavlekort, at disse kort destrueres ved løsladelsen, og at arresthuset beklageligvis ikke har været opmærksom på at gemme disse oplysninger. Arresthuset har ifølge Direktoratet for Kriminalforsorgens udtalelse den 20. august 2001 telefonisk præciseret over for direktoratet at der på tavlekortene alene har været gjort notat om tidspunktet for forhørscelleanbringelsen.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst og beklaget. Direktoratet har for så vidt angår forhørscelleanbringelserne og notatpligten i den forbindelse, forudsat at arresthuset for fremtiden vil være opmærksom på at gemme disse oplysninger. Direktoratet har endvidere oplyst at det også er beklageligt at arresthuset kun har gjort notat om varigheden af en forudgående forhørscelleanbringelse og således ikke har gjort notat om overholdelsen af de øvrige bestemmelser i disciplinærstrafcirkulærets § 6 (stk. 1 og 2). Direktoratet har oplyst at have meddelt arresthuset dette.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg er enig med Direktoratet for Kriminalforsorgen i at arresthuset burde have gjort notat om overholdelsen af de øvrige bestemmelser i disciplinærstrafcirkulæret. Jeg går ud fra at direktoratet tillige har meddelt arresthuset at direktoratet forudsætter at arresthuset for fremtiden vil være opmærksom på at gemme oplysningerne på tavlekortene. Herefter, og idet direktoratet har meddelt arresthuset sin opfattelse vedrørende arresthusets (manglende) notering i henseende til de øvrige bestemmelser i disciplinærstrafcirkulærets § 6, foretager jeg mig ikke mere vedrørende disse forhold.

Jeg bad arresthuset om en udtalelse om nødvendigheden af anbringelserne forud for de forhør som (i seks tilfælde) førte til ikendelse af strafcelle henholdsvis (i et tilfælde) til udgangskarantæne i en måned.

Arresthuset har oplyst at den indsatte anbringes i forhørs-celle hvis arresthuset har mistanke om at den indsatte ved kontakt med medindsatte kan vanskeliggøre efterforskningen af sagen. Det fremgår af Direktoratet for Kriminalforsorgens udtalelse til mig at arresthuset den 20. august 2001 telefonisk har oplyst over for direktoratet at dette var tilfældet i de sager hvor de indsatte var fundet i besiddelse af ulovlige effekter (de nævnte seks sager). Om sagen der endte med udgangskarantæne (forhørsprotokol nr. 4/99), har arresthuset oplyst at den indsatte var meget sløj da han kom (for sent) hjem fra udgang, og at dette måske skyldtes påvirkning af stoffer eller medicin. Da arresthuset ikke kunne udelukke at den pågældende havde begået ny kriminalitet under udgangen, blev han anbragt i forhørs-celle og dermed udelukket fra kontakt med de øvrige indsatte.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst.

Efter disciplinærstraf-cirkulærets § 6 kan den indsatte midlertidigt anbringes i forhørs-celle. Anbringelsen forudsætter at der er begrundet formodning om at den indsatte har overtrådt bestemmelser der må antages at medføre disciplinærstraf af strafcelle. Anbringelse i forhørs-celle kan dog efter bestemmelsen kun ske hvis det er nødvendigt for undersøgelsens gennemførelse.

Arresthuset i Kalundborg har ikke nærmere begrundet hvorfor det i de enkelte tilfælde har været nødvendigt for undersøgelsens gennemførelse at forhørs-celleanbringe de indsatte. Idet jeg henviser til det som jeg har anført ovenfor om arresthusets (manglende) overholdelse af notatpligten på dette punkt, foretager jeg mig ikke mere vedrørende forhørs-celleanbringelsen i de seks sager.

Udsigten til udgangskarantæne kan ikke begrunde en forhørs-celleanbringelse, jf. det dagældende disciplinærstraf-cirkulæres § 6. Jeg forstår da også arresthusets udtalelse vedrørende sagen i forhørsprotokol nr. 4/99 således at forhørs-celleanbringelsen hverken skyldtes den sene hjemkomst eller den omstændighed at den indsatte var sløj, og at dette (måske) kunne tilskrives indtagelse af

stoffer eller medicin, men derimod muligheden for at den indsatte havde begået ny kriminalitet under udgangen. Efter arresthuset egne oplysninger havde arresthuset et meget tyndt bevismæssigt grundlag for at antage at den indsatte havde begået ny kriminalitet under sin udgang. Selv om arresthuset havde haft en begrundet formodning om at den indsatte havde begået ny kriminalitet under udgang, kunne dette ikke give grundlag for at anbringe den indsatte i forhørscele. Et eventuelt nyt kriminelt forhold under udgang kan ikke medføre en disciplinærstraf af strafcelle, men kan derimod føre til at den indsatte fængselsafsoner idømmes en tillægsstraf i det almindelige strafferetlige system. Det er på baggrund af det anførte min opfattelse at betingelserne for forhørscelleanbringelse ikke har været opfyldt i denne sag.

Jeg bad Arresthuset i Kalundborg om en redegørelse for arresthusets beregninger af fradrag for forhørscelleanbringelse i udståelsen af strafcelle i tre sager (forhørsprotokol nr. 3/1999, nr. 5/2000 og nr. 8/2000).

Arresthuset har oplyst at arresthuset altid beregner varigheden af ikendelse af strafcelle fra det tidspunkt den indsatte er blevet forhørscelleanbragt. Arresthuset har i sin udtalelse, og endvidere den 20. august 2001 telefonisk over for direktoratet, beklaget at der er anført et forkert tidspunkt i sagerne.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst og herunder beklaget.

Jeg tager det oplyste og herunder beklagelserne til efterretning, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 8.1.4. Den indsatte tilstedeværelse når afgørelsen træffes mv.

Jeg lagde på baggrund af forhørslederens protokollat i sagen i forhørsprotokol nr. 2/1999 umiddelbart til grund at den indsatte ikke havde været til stede da afgørelsen blev truffet, jf. cirkulærets § 9, stk. 2. Jeg bad arresthuset om en udtalelse herom.

Arresthuset har den 20. august 2001 telefonisk oplyst over for direktoratet at det skyldes en beklagelig skrivefejl når arrestforvareren har underskrevet forhørsprotokollen den 9. november 1999, idet forhøret først blev afholdt den 10. november 1999, hvilket den indsatte skriftligt har bekræftet.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst og herunder beklaget.

Jeg tager det oplyste og herunder beklagelserne til efterretning, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Jeg bad arresthuset om oplysninger om hvorvidt – og i givet fald på hvilken måde – den indsatte i sagen i forhørsprotokol nr. 9/2000 var blevet gjort bekendt med hvad der var indberettet. Det fremgik af protokollatet at den indsatte ikke ønskede at give møde og afgive forklaring.

Arresthuset har oplyst at de indsatte altid får en kopi af forhørsprotokollatet udleveret sammen med en (skriftlig) klagevejledning, og at det også er sket i den konkrete sag.

Direktoratet har fundet det beklageligt at den indsatte ikke er blevet gjort bekendt med hvad der er indberettet før afgørelsen blev truffet, hvilket direktoratet har meddelt arresthuset.

Jeg er enig med direktoratet i at det er beklageligt at den indsatte ikke blev partshørt i overensstemmelse med forvaltningslovens regler. Da direktoratet har meddelt arresthuset dette, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad pkt. 8.1.5. Forhørsvidnet

Jeg bad arresthuset oplyse om den ”Petersen” som er omtalt i indberetningen i sagen i forhørsprotokol nr. 3/1999 er identisk med den Jesper Petersen som medvirkede som forhørsvidne.

Arresthuset har oplyst at dette er tilfældet, og at hensynet til hurtig sagsbehandling i denne sag har vejet højere end reglen om at den (de) der har været involveret i det indberettede forhold, ikke bør fungere som forhørsvidne. Arresthuset har herved henvist til at arrestforvareren ikke ville være til stede dagen efter. Arresthuset har endvidere oplyst at den indsatte blev spurgt og ikke havde noget imod at Jesper Petersen fungerede som vidne. Arresthuset har beklaget at dette ikke er blevet noteret på sagen.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst og herunder beklaget.

Jeg er enig med direktoratet i at det er beklageligt at arresthuset ikke noterede hvorfor forhøret blev afholdt på trods af det nævnte personsammenfald.

Det fremgår af indberetningen at den indsatte var hensat i forhørs celle forud for forhørets afholdelse. Under henvisning hertil, og idet jeg har noteret mig at den indsatte ikke havde noget imod at forhøret blev afholdt på trods af personsammenfaldet, kan det ikke give mig anledning til bemærkninger at forhøret ikke blev udsat.

Ad pkt. 8.1.6.2. Henvisning til overtrådte bestemmelser

Jeg bad arresthuset om at oplyse hvorfor der i sagen i forhørsprotokol nr. 3/1999 er henvist til arresthusets reglement vedrørende ulovlige effekter §§ 4 og 8 og ikke §§ 1 og 11. Sagen vedrørte besiddelse af hash og en mobiltelefon med tilbehør.

Arresthuset har oplyst at der er henvist til det reglement der var gældende før 1. januar 2000, og at §§ 4 og 8 i dette reglement svarer til det nugældende reglements § 1 og § 11.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg bad arresthuset om en udtalelse om hjemmelen for den ikendte disciplinærstraf i sagen i forhørsprotokol nr. 9/2000. Sagen drejede sig om fund i en indsat fængselsafsoners celle af værktøj tilhørende arresthuset, en hjemmelavet kniv og en hjemmelavet hashpipe.

Arresthuset har herom henvist til fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 33, 2. pind.

Direktoratet har henholdt sig hertil. Direktoratet har supplerende anført at arresthuset tillige burde have henvist til disciplinærstrafcirkulærets §§ 1 og 3, hvilket direktoratet har meddelt arresthuset.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg er enig med direktoratet i at arresthuset – udover til fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 33, 2. pind – burde have henvist til disciplinærstrafcirkulærets §§ 1 og 3. Da direktoratet har meddelt arresthuset dette, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad pkt. 8.1.7. Vejledning om den indsattes rettigheder under disciplinærsagen

Jeg bad arresthuset oplyse på hvilken måde den indsatte i sagen i forhørsprotokol 9/2000 blev vejledt om sine rettigheder. Den indsatte havde ikke ønsket at give møde og afgive forklaring.

Arresthuset har i udtalelsen og den 20. august 2001 telefonisk til direktoratet bl.a. oplyst at den indsatte blev vejledt om de rettigheder som er nævnt i forhørsprotokollatet, men først efter at afgørelsen var truffet (uden hans tilstedeværelse). Arresthuset har endvidere oplyst at den indsatte både skriftligt og mundtligt blev vejledt om at han kunne anke arrestforvarerens afgørelse til arrestinspektøren.

Direktoratet har fundet det beklageligt at den indsatte først blev vejledt om sine rettigheder efter at afgørelsen var truffet, hvilket direktoratet har meddelt arresthuset.

De rettigheder som der – ved et forhørs begyndelse – skal vejledes om, jf. vejledningens punkt 4, drejer sig for flertallets vedkommende om rettigheder under disciplinærsagens forløb. De er derfor uden reel betydning på det tidspunkt hvor afgørelsen er truffet. Jeg er enig med direktoratet i at det er beklageligt at den indsatte først blev vejledt om sine rettigheder efter at afgørelsen var truffet. Da direktoratet har meddelt arresthuset sin opfattelse, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det fremgår af den skriftlige klagevejledning som er vedlagt som bilag til arresthusets udtalelse til mig – og som arresthuset efter det oplyste udleverer til de indsatte i forbindelse med forhør – at der kan klages over såvel sagens behandling som selve afgørelsen til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Der kunne således være tale om en skrivefejl når arresthuset i udtalelsen har oplyst at den indsatte i forhørsprotokol 9/2000 blev vejledt skriftligt og mundtligt om at arrestforvarerens afgørelse kunne påklages til arrestinspektøren. Denne oplysning har arresthuset imidlertid også givet i forbindelse med sin udtalelse om partshøring forud for afslag på udgang eller tilladelse til udgang med særvilkår (se under pkt. 8.2.3.).

Det fremgår af arresthusets udtalelse at den indsatte i forhørsprotokol 9/2000 har fået såvel skriftlig som mundtlig vejledning om muligheden for at få sagen (yderligere) behandlet af arrestinspektøren. Jeg må endvidere lægge til grund at muligheden for at klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen alene er givet i form af en fortrykt skriftlig vejledning.

Arrestinspektøren er arresthusets (øverste) leder, og det er Direktoratet for Kriminalforsorgen – og ikke de enkelte arrestinspektører – der er klageinstans vedrørende arresthusenes afgørelser (og sagsbehandling). Hvis arrestinspektøren tager stilling til sådanne indsigelser på baggrund af en henvendelse fra den indsatte, er der ikke tale om klagesagsbehandling, men om remonstration.

Jeg beder Arresthuset i Kalundborg og Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse om hvorvidt den fremgangsmåde som er anvendt i sagen i forhørsprotokol nr. 9/2000 er i overensstemmelse med forvaltningslovens § 25. Jeg beder endvidere arresthuset om at oplyse i hvilket omfang arresthuset vejleder om muligheden for remonstration og i hvilken udstrækning ordet klage (eller anke) bliver brugt i den forbindelse.

Jeg bad arresthuset om at oplyse om afsnittet om den indsattes rettigheder foreligger fortrykt i forhørsprotokollen. Jeg henviste til at den indsatte i forhørsprotokol nr. 5/2000 ifølge protokollens eget indhold blev vejledt om retten til bisidder to gange. I bekræftende fald bad jeg arresthuset om at oplyse hvilke yderligere rettigheder denne indsatte blev vejledt om.

Arresthuset har bekræftet at afsnittet i protokollen om den indsattes rettigheder er fortrykt. Arresthuset har endvidere oplyst at afsnittet ved forhørets start bliver læst op for den indsatte (og gennemgået). Arresthuset har endvidere oplyst at den indsatte ved disciplinærsagens endelige afslutning får udleveret en ankevejledning (som nævnt ovenfor).

På tilsvarende måde som i sagen i forhørsprotokol nr. 5/2000 bad jeg arresthuset om at oplyse hvilke rettigheder den indsatte blev vejledt om i tre andre sager (sagerne i forhørsprotokol nr. 6/2000, 7/2000 og 8/2000).

Arresthuset har oplyst at også disse indsatte blev vejledt på den måde som arresthuset har beskrevet det vedrørende sagen i forhørsprotokol nr. 5/2000, uanset at den individuelle tekst i sagerne er forskellig. Dette gælder både de indsattes rettigheder under forhøret og de indsattes klagemuligheder. Arresthuset har beklaget at dette ikke er noteret i forhørsprotokollatet.

Direktoratet har om de nævnte fire sager (forhørsprotokol nr. 5, 6, 7 og 8/2000) anført at det ikke er tilstrækkeligt at det generelt anføres at den indsatte er orienteret om sine rettigheder, eller at den indsatte er orienteret om enkelte af disse. Efter direktoratets opfattelse skal rettighederne nævnes særskilt, og det skal tydeligt fremgå at den indsatte er vejledt om hver enkelt rettighed, hvilket f.eks. kan ske ved afkrydsning i den fortrykte blanket. Direktoratet har fundet det beklageligt at arresthuset ikke udtrykkeligt har anført at de indsatte er vejledt om hver enkelt af rettighederne, hvilket direktoratet har gjort arresthuset bekendt med.

Jeg tager det som arresthuset har oplyst til efterretning. Jeg er enig i det som direktoratet generelt har anført, og jeg er enig i at det er beklageligt at arresthuset ikke udtrykkeligt har anført at de indsatte er vejledt om hver enkelt af rettighederne. Da direktoratet har gjort arresthuset bekendt med sin opfattelse, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om arresthusets vejledning af de indsatte om deres rettigheder under (og efter) disciplinærsagen.

Jeg bad arresthuset om at oplyse om også den indsatte i sagen i forhørsprotokol nr. 8/2000 fik oplysningerne om sine rettigheder udleveret skriftligt. Jeg henviste til protokollatets indhold, hvorefter han blev orienteret om sine rettigheder og fik en klagevejledning udleveret.

Arresthuset har oplyst at den indsatte fik udleveret samme fortrykte vejledning som de øvrige indsatte. Arresthuset har beklaget at det ikke er anført i protokollatet.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst og herunder beklaget.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Da både arresthuset og direktoratet har beklaget at det ikke udtrykkeligt fremgik af protokollatet hvilke rettigheder den indsatte var blevet vejledt om, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 8.1.8. Klagevejledning

Forhørsprotokollatet i sagerne i forhørsprotokol nr. 2 og 3/1999 efterlod en vis tvivl om hvorvidt der blev meddelt den fornødne klagevejledning i disse sager. Jeg bad arresthuset om en udtalelse herom.

Jeg bad endvidere arresthuset om at oplyse på hvilken måde der blev givet klagevejledning i sagen i forhørsprotokol nr. 9/2000 hvor den indsatte ikke havde ønsket at give møde og afgive forklaring.

Arresthuset har oplyst at de indsatte altid får en kopi af forhørsprotokollatet udleveret sammen med en (skriftlig) klagevejledning. Det gælder også disse indsatte.

Vedrørende sagerne i forhørsprotokol nr. 2/1999, 3/1999 og 9/2000 har direktoratet henholdt sig til det som arresthuset har oplyst om klagevejledning. Direktoratet har dog samtidig, under henvisning til at der er tale om en fortrykt tekst, vedrørende sagen i forhørsprotokol nr. 9/2000 anført at arresthuset på tilsvarende måde som i andre af sagerne med et hak eller et ”Ja” skulle have angivet at klagevejledning var givet. Tilsvarende gælder sagerne i forhørsprotokol nr. 2 og 3/1999. Direktoratet har endvidere oplyst at dette er meddelt arresthuset.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg er enig med direktoratet i at arresthuset på tilsvarende måde som i andre af sagerne burde have markeret i hvert enkelt tilfælde at klagevejledning var udleveret. Da direktoratet har meddelt arresthuset dette, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad pkt. 8.1.11. Arresthusets sanktionsvalg

Vedrørende sagen i forhørsprotokol 7/2000 lagde jeg, på baggrund af cirkulærets § 3, stk. 2, til grund at arresthuset havde anset den indsatte udlån af telefonen for at være en grov disciplinærfor-

seelse. Under henvisning til forskellen i udmålingen af straf til de indsatte der var impliceret i sagen, og idet forhørsprotokollen ikke indeholdt nogen nærmere forklaring herpå, bad jeg arresthuset om at oplyse på hvilket faktisk grundlag arresthuset udmålte 10 dages strafcelle.

Arresthuset har oplyst følgende:

”Baggrunden for udmålingen af de 10 dages strafcelle til ejeren af den ulovligt indsmuglede telefon skyldtes hans udlån af telefonen til en indsat som af retten var pålagt brev og besøgskontrol, og var isoleret. Dette er efter min mening en skærpende omstændighed, idet han gør sig skyldig i 2 overtrædelser som begge ville give strafcelle. For det første indsmugling af telefonen og dernæst udlån til en indsat med brev og besøgskontrol. Dette burde være noteret i sagen hvilket jeg beklager ikke er sket.”

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst og herunder beklaget.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg er enig i at de skærpende omstændigheder burde have været noteret i sagen som del af begrundelsen for udmålingen af de 10 dages strafcelle. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende denne sag.

Vedrørende sagen i forhørsprotokol nr. 4/1999 bad jeg arresthuset oplyse hvilke overvejelser med hensyn til valg af sanktion den indsattes behov for udgang med henblik på behandling mv. havde givet arresthuset anledning til. Den indsatte fik udgangskarantæne i en måned for udgangsmisbrug. Jeg henviste herved til at den indsatte i de forudgående to måneder i hvert fald i syv tilfælde havde haft udgang med henblik på operation og kontrol.

Arresthuset har oplyst at arresthusets overvejelser med hensyn til valg af sanktion gik på at den indsatte ved fremtidige udgange skulle ledsages. Arresthuset har endvidere oplyst at det viste sig at arresthuset ikke kunne afse personale til disse udgange. De udgange som var nødvendige i karantæneperioden (med henblik på lægebehandling), blev derfor uledsagede.

Direktoratet har oplyst følgende:

”Da den indsatte før udgangsmisbruget den 15. december 1999 i de forudgående to måneder i hvert fald i 7 tilfælde havde haft udgang med henblik på operation og kontrol, hvilket indikerer et behov for fremtidig behandling, samt at der alene var tale om et enkeltstående udgangsmisbrug i en række af udgange, og at den indsatte blev forhørscelleanbragt, hvilket indikerer en reaktion af strafcelle, finder direktoratet, at arresthuset i stedet burde have ikendt den indsatte en disciplinærstraf og samtidig besluttet, at fremtidige udgange skulle være ledsagede.

Direktoratet har meddelt arresthuset dette.”

Jeg er enig med direktoratet i at der var kraftige indikationer for et fremtidigt behandlingsbehov, og at arresthuset på denne baggrund ikke burde have ikendt den indsatte udgangskarantæne. Jeg forstår direktoratets udtalelse på den måde at direktoratet med henvisningen til det forhold at den indsatte var blevet forhørscelleanbragt, sigter til en disciplinærstraf i form af strafcelle. Hvis jeg har forstået direktoratets udtalelse korrekt, kan jeg ikke være enig med direktoratet i at den omstændighed at den indsatte blev forhørscelleanbragt, bør have betydning for valget af sanktion (strafcelle) hvis en bøde eller en anden reaktion i øvrigt måtte forekomme mere relevant (eller proportionel). Jeg foretager mig dog ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 8.2. Udgangssager

Jeg bad arresthuset om en udtalelse om hjemmelen for tilladelse til udgang med henblik på at varetage personlige interesser i to tilfælde vedrørende den samme indsatte (j.nr. 031063). Jeg henviste til udgangscirkulærets § 31, stk. 2, nr. 2, sammenholdt med § 31, stk. 1, og til at den indsatte udstod frihedsstraf i mindre end 30 dage.

Arresthuset har oplyst at udgangsansøgningen burde have været behandlet efter udgangscirkulærets § 31, stk. 1, men at denne bestemmelse ikke hjemler tilladelse til det ansøgte formål – varetagelse af

eget arbejde – hvorfor der ikke burde være givet tilladelse til udgang. Arresthuset har beklaget at der er givet udgang uden hjemmel.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst, herunder arresthusets beklagelse af at udgang blev givet uden at betingelserne herfor var opfyldt.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg er enig med arresthuset og direktoratet i at det er beklageligt at den indsatte fik tilladelse til udgang uden at der var hjemmel herfor.

Jeg bad arresthuset om at oplyse hvorledes vilkåret ”tager ophold på de i udgangstilladelsen anførte adresser” skal forstås – et vilkår som er anvendt i flere af udgangssagerne. Hvis vilkåret er ment som en skærpelse i forhold til praksis således som praksis er beskrevet i udgangsvejledningen, bad jeg arresthuset om at redegøre for det retlige grundlag for vilkåret og begrunde at dette vilkår blev knyttet til udgangstilladelsen i en sag som drejede sig om weekendorlov den 22.-24. september 2000 (j.nr. 200769).

Arresthuset har oplyst at meningen med sætningen er at knytte et særvilkår til tilladelsen. I den konkrete sag ønskede arresthuset at understrege at den indsatte – som er en særdeles kendt person i bybilledet (og i arresten) – skulle opholde sig på de adresser der var anført i tilladelsen, og ingen andre steder. Arresthuset har som hjemmel henvist til udgangscirkulærets § 10, stk. 2 og stk. 6.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har anført. Direktoratet har endvidere anført at arresthuset burde have begrundet det fastsatte særvilkår, hvilket direktoratet har meddelt arresthuset.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg er enig med direktoratet i at arresthuset burde have begrundet det fastsatte særvilkår i forbindelse med tilladelsens meddelelse. Da direktoratet har meddelt arresthuset dette, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad pkt. 8.2.1. Sagens oplysning

Jeg bad arresthuset om at oplyse om den indsatte (j.nr. 200769) på et tidligere tidspunkt havde haft weekendudgang med henblik på besøg hos sin mor. I benægtende fald bad jeg arresthuset om at oplyse hvorfor arresthuset ikke havde haft personlig eller telefonisk kontakt med moderen før tilladelsen til udgang blev givet. Der forelå i sagen alene en skriftlig bekræftelse fra moderen på at besøget kunne finde sted.

Arresthuset har oplyst at den indsatte ikke tidligere har haft weekendudgang, og at moderen ikke havde telefon, hvorfor arresthuset vurderede at den skriftlige bekræftelse fra moderen var tilstrækkelig dokumentation. Arresthuset har herved samtidig henvist til arresthusets indgående kendskab til den indsatte og hans familie (jf. ovenfor).

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har anført, herunder at der efter en helt konkret vurdering er sket en fravigelse af kravet om personlig eller telefonisk kontakt med moderen før tilladelsen blev givet.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

I de syv tilfælde hvor der er givet udgang efter cirkulærets § 31 til særlige formål, foreligger der kun dokumentation efter cirkulærets § 31, stk. 6, i to tilfælde (j.nr. 030252 og 031063/udgang den 22. september 2000). I den første af disse sager består dokumentationen i at den indsattes svoger, som også skulle deltage i den private bisættelse som var anledning til udgangen, telefonisk har bekræftet at begivenheden skulle finde sted.

Jeg bad arresthuset om at oplyse hvorfor dokumentationskravet i cirkulærets § 31, stk. 6, ikke var iagttaget i fem af de syv tilfælde hvor der var givet udgang til særlige formål efter cirkulærets § 31.

Arresthuset har bl.a. oplyst at der altid bliver foretaget kontrol af de oplysninger som den indsatte fremfører, i form af kontakt til de tandlæger, læger og kommuner mv. som udgangsansøgningen vedrører. Arresthuset har endvidere bl.a. oplyst at arresthuset har en stående aftale med Kalundborg Kommune og arresthusets tandlæge om at ringe til arresthuset når mødet eller behandlingen er slut. Arresthuset har endvidere anført at disse oplysninger – som bliver indført i arrestens døgnjournal – bør samles et sted, f.eks. i udgangspasset.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har anført. Direktoratet har dog ikke kommenteret arresthusets forslag om at samle alle oplysninger et sted.

Jeg tager det som Arresthuset i Kalundborg har oplyst om opfyldelse af dokumentationskravet, til efterretning. Jeg beder Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse om arresthusets forslag om at alle oplysninger vedrørende den enkelte sag samles et sted.

Ad pkt. 8.2.2. Udtalelse fra anklagemyndigheden

Jeg bad arresthuset om at oplyse om (også) ansøgningen modtaget den 30. oktober 2000 blev mødebehandlet (weekendudgang den 17.-19. november 2000, j.nr. 310560) . Jeg bad endvidere arresthuset om at oplyse om Politimesteren i Kalundborg havde været hørt før afgørelsen om at give den indsatte weekendudgang blev truffet, og i givet fald i hvilken form. Hvis politimesteren ikke havde været hørt, bad jeg arresthuset om en udtalelse om den nærmere begrundelse herfor.

Arresthuset har oplyst at ansøgningen blev mødebehandlet den 1. november 2000, og har vedlagt en udskrift af personjournalen i den forbindelse. Arresthuset har endvidere oplyst at ansøgningen om udgang skriftligt har været forelagt Politimesteren i Kalundborg til høring, og har herved henvist til kvartalsindberetningen for fjerde kvartal 2000 som ligeledes er vedlagt.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Jeg henviser i øvrigt til det som jeg har anført ovenfor under pkt. 8.2.1.

Ad pkt. 8.2.3. Partshøring

Jeg bad arresthuset om at oplyse i hvilket omfang den indsatte (i sagen j.nr. 45/00) var blevet partsført forud for det meddelte afslag på udgang. Jeg bad Direktoratet for Kriminalforsorgen, som klageinstans, om tilsvarende oplysninger. (Arresthusets afslag blev stadfæstet af direktoratet).

Arresthuset har oplyst følgende:

”Angående partshøring. I sagen om afslag på udgang, kan det oplyses, at indsatte og jeg havde en længerevarende samtale omkring ansøgningen om udgang. Han bekræftede, at de oplysninger som var tilgået os fra Statsfængslet i Jyderup om hans massive spiritusforbrug forud for indsættelsen i statsfængslet var korrekte. Han bekræftede tillige forsøg på undvigelse under varetægtsfængslingen. Jeg fandt ikke, at eventuel antabusindtagelse var tilstrækkelig til at afholde indsatte fra at indtage alkohol. Denne afgørelse blev mundtlig og skriftlig givet til indsatte. Han blev tillige vejledt om klageadgangen til arrestinspektøren.

I Direktoratets svar til indsatte oplyses, at indsatte har tilbudt at indtage antabus forud for en eventuel udgang, så jeg må formode at disse oplysninger er tilgået Direktoratet i forbindelse med arrestinspektørens fremsendelse af sagen.”

Det fremgår af direktoratets udtalelse at arresthuset den 20. august 2001 telefonisk har oplyst over for direktoratet at den indsatte under samtalen ligeledes blev gjort bekendt med oplysningerne om udgangsmisbruget samt det efterfølgende disciplinære forhold i statsfængslet. Under samme telefonsamtale oplyste arresthuset endvidere at den indsatte allerede over for arresthuset havde fremsat tilbud om at ville tage antabus under udgang.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har anført. Vedrørende klagesagsbehandlingen har direktoratet oplyst at den indsatte ikke blev partshørt om de nævnte oplysninger idet han i forvejen var bekendt hermed. Direktoratet har beklaget at hverken arresthuset eller direktoratet udtrykkeligt har taget stilling til den indsattes tilbud om at tage antabus i forbindelse med eventuel udgang, hvilket direktoratet har meddelt arresthuset.

Det fremgår af udtalelserne at samtlige oplysninger var forelagt arresthuset da arresthuset traf sin afgørelse, herunder oplysningen om at den indsatte var villig til at acceptere et antabusvilkår. Jeg lægger endvidere til grund at den indsatte under samtalen med arrestforvareren er blevet partshørt om de oplysninger som var til ugunst for den indsatte, og som førte til at han fik afslag på sin ansøgning om udgang.

Jeg er enig med direktoratet i at arresthusets begrundelse burde have omfattet spørgsmålet om antabusvilkår. Da direktoratet har meddelt arresthuset dette, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Hvad angår arresthusets vejledning om klageadgangen til arrestinspektøren, henviser jeg til det jeg har anført under pkt. 8.1.5.

Ad pkt. 8.2.4. Begrundelse

Jeg bad arresthuset om at oplyse hvorfor den første af udgangstilladelserne i de to sager under j.nr. 031063 (udgang den 22. september og 26. september 2000) blev givet bl.a. på vilkår om at den indsatte ikke indtog stoffer eller berusede sig under udgangen, mens udgangstilladelsen den 26. september 2000 blev givet uden individuelt fastsatte vilkår.

Arresthuset har oplyst at det var en fejl at den første tilladelse blev givet med særvilkår idet der ikke var belæg herfor i forhold til den indsatte.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har oplyst, herunder arresthusets beklagelse af den skete fejl.

Jeg tager det oplyste og beklagelserne til efterretning.

Ad pkt. 8.2.5. Kontrol

Jeg bad arresthuset om at oplyse om muligheden for kontrol var indgået i de overvejelser som førte til at en indsat – som i sommeren 2000 fik afslag på weekendudgang – i anden omgang fik tilladelse til weekendudgang til sin bror med henblik på at besøge sine børn.

Arresthuset har bl.a. oplyst at muligheden for kontrol altid indgår i overvejelserne om hvorvidt der skal gives udgang til et specifikt formål, og at arresthuset enkelte gange har ringet til udgangsadressaten for at kontrollere at de pågældende er ankommet til udgangsadressen som anført i tilladelsen.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 9. Opfølgning

Jeg beder om at arresthuset sender de oplysninger og udtalelser mv. som jeg har bedt om under pkt. 6.8, pkt. 7.2. og pkt. 8.1.7., tilbage gennem Direktoratet for Kriminalforsorgen som jeg ligeledes beder om en udtalelse. Jeg bemærker at jeg under pkt. 8.2.1. har anmodet Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse om et forslag fra arresthuset.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har i sin udtalelse på baggrund af min rapportgennemgang konkluderet at der er behov for en generel forbedring af kvaliteten af rapportmaterialet i Arresthuset i Kalundborg. Direktoratet har oplyst at direktoratet går ud fra at arresthusets ledelse er opmærksom herpå, og at direktoratet har bedt Arresthuset i Kalundborg om at oplyse på hvilken måde arresthuset vil sikre den tiltrængte forbedring af rapportmaterialet

Jeg er enig med direktoratet i at der er behov for en generel forbedring af kvaliteten af rapportmaterialet i Arresthuset i Kalundborg. Jeg bemærker dog samtidig at kvaliteten af rapportmaterialet i dette arresthus ikke adskiller sig i negativ retning fra det som jeg har set i andre arresthuse.

Jeg beder direktoratet underrette mig om arresthusets svar. Jeg beder endvidere direktoratet underrette mig om hvad direktoratet – på baggrund af svaret fra arresthuset – eventuelt beslutter sig for med henblik på at forbedre kvaliteten af rapportmaterialet.

Ad pkt. 10. Underretning

Denne opfølgingsrapport sendes til arresthuset, politimesteren, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Folketingets Retsudvalg og de indsatte i arresthuset.

Lennart Frandsen
Inspektionschef